

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Tractatus Tertius. De Sacramento Confirmationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

TRACTATUS TERTIUS.
DE
SACRAMENTO
CONFIRMATIONIS.

CAPUT PRIMUM.

De Definitione, institutione, & necessitate Confirmationis.

Quaest. 1. QUID est Confirmatio?

Resp. Est Sacramentum à Christo Domino institutum, quo baptizati recipiunt specialem gratiam ad propugnandam fidem per impositionem manuum Episcopi, & unctionem sancti Chrismatis. Hæc definitio sufficienter explicabitur per sequentes quæstiones.

Quaest. 2. Quare hoc Sacramentum dicitur Confirmatio?

Resp. Hoc Sacramentum tripliciter nominatur, quippe vocatur manus impositio, ex modo conferendi ipsum; & dicitur Chrisma, ratione materiæ, & nuncupatur Confirmatio ratione effectus; ut enim ait Catechismus Conc. Trid. *Ab eo nomen Confirmationis ei impositum est, quod hujus Sacramenti virtute Deus in nobis id confirmat quod Baptismo operari cœpit, nosque ad Christiana soliditatis perfectionem adducit.*

*De Sacram. Con-
firm. §. 18.*

Quaest. 3. Confirmatio est-ne Sacramentum?

De Sacramento Confirm. Cap. I. 109

Resp. Est de fide, Confirmationem esse Sacramentum, cum id definitum fuerit in Concilio Tridentino sessione 7. Can. 1. De Confirm. his verbis: *Si quis dixerit Confirmationem baptizatorum otiosam ceremoniam esse, & non potius verum & proprium Sacramentum, aut olim nihil aliud fuisse, quam Catechesim quandam, qua adolescentia proximi fidei sua rationem coram Ecclesia exponebant, anathema sit.*

Quaest. 4. Quandonam Christus instituit Sacramentum Confirmationis?

Resp. Dicendum est, inquit sanctus Thomas, quod Christus instituit hoc Sacramentum, non exhibendo, sed promittendo, secundum illud Joannis 6. Si non abiero, Paracletus non veniet ad vos: Si autem abiero, mit- tam eum ad vos. Et hoc ideo, quia in Sacramento datur plenitudo Spiritus-sancti, quae non erat danda ante Christi Resurrectionem & Ascensionem secundum illud Joan. 7. Nondum erat Spiritus datus, quia Jesus nondum erat glorificatus.

D. Th. 3. P. q. 72. art. 1. ad 1.

Quaest. 5. Quare oportet ut Christiani post Baptismum suscipiant Sacramentum Confirmationis?

Resp. Ratio habetur in Canone ubi legitur: Spiritus sanctus qui super aquas Baptismi salutifero descendit illapsu, in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam: in Confirmatione augmentum praestat ad gratiam. Et quia in hoc mundo tota aetate victuris, inter invisibiles hostes & pericula gradiendum est, in Baptismo regeneramur ad vitam, post Baptismum confirmamur ad pugnam: in Baptismo abluimur, post Baptismum roboramur. Et quamvis continuo transituris sufficiant regenerationis beneficia, victuris tamen necessa-

Can. Spiritus sanctus. De Consecr. dist. 5.

110 TRACTATUS III.

ria sunt Confirmationis auxilia. Regeneratio per se salvat mox in pace beati sæculi recipiendos. Confirmatio autem armat & instruit ad agones mundi hujus & prælia reservandos.

Quæst. 6. Est-ne necessarium ad salutem suscipere Sacramentum Confirmationis?

Catechif.
Conc. De Sa-
cram. Confir.
S. 14.

Resp. Ut habetur in Catechismo Concilii Tridentini. Illud in primis docendum est, hoc Sacramentum ejusmodi necessitatem non habere, ut sine eo salvus quis esse non possit. Quamquam verò necessarium non est, à nemine tamen prætermitti debet: sed potius maxime cavendum est, ne in re sanctitatis plena, per quam nobis divina munera tam largè impertiuntur, aliqua negligentia committatur: quod enim omnibus communiter ad sanctificationem Deus proposuit, ab omnibus etiam summo studio expetendum est.

Can. Omnes.
De Consecr.
dist. 5.

Hoc autem consonat Canoni ubi legitur: Omnes fideles per manus impositionem Episcoporum Spiritum-sanctum ost Baptismum accipere debent, ut pleni Christiani inveniantur, quia cum Spiritus-sanctus infunditur, cor fidele ad prudentiam & constantiam dilatatur.

D. Th. 3. p.
q. 72. art. 1.
ad 3.

Quare, ut ait Divus Thomas: Sine Confirmatione potest esse salus, dum tamen non prætermittatur ex contemptu sacramenti. Quæ etiam de causa in Canonibus pœnitentialibus in quintum præceptum habetur: Cum filius sine Confirmationis Sacramento moritur, parentes, quorum negligentia id factum est, pœnitentiam agent annos tres.

Quæst. 7. Quomodo probari potest contra hæreticos, Confirmationem esse Sacramentum novæ legis?

Resp. Probatum primò ex his quæ leguntur

De Sacramento Confirm. Cap. I. III

Actorum cap. 8. v. 4. Cum autem audissent Apostoli, qui erant Ierosolymis, quod recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum & Joannem, qui cum venissent, oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum sanctum: nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum sanctum.

Iste locus Actuum Apostolorum communiter interpretatur à Patribus de Sacramento Confirmationis. Sanctus Cyprianus ait. Sed tantummodo quod deerat, id à Petro & Joanne factum est, ut oratione pro eis habita, & manu imposita, invocaretur & infunderetur super eos Spiritus sanctus. Quod nunc quoque apud nos geritur, ut qui in Ecclesia baptizantur, praepositis Ecclesiae offerantur, & per nostram orationem, ac manus impositionem, Spiritum sanctum consequantur.

Sanctus Hieronymus in libro quem scripsit contra Luciferianos his verbis inducit Luciferianum loquentem: An nescis etiam Ecclesiarum hunc esse morem, ut baptizatis postea manus imponantur, & ita invocetur Spiritus sanctus? Exigis ubi scriptum sit? In actibus Apostolorum; etiamsi scriptura autoritas non subesset, totius orbis in hanc partem consensus, instar praecepti obtineret: nam & multa alia quae per traditionem in Ecclesiis observantur, autoritatem sibi scripta legis usurpaverunt.

Non quidem abnuo hanc esse Ecclesiarum consuetudinem, ut ad eos, qui longè in minoribus urbibus per Presbyteros & Diaconos baptizati sunt, Episcopus ad invocationem sancti Spiritus manum impositurus excurrat. Et Innocentius Papa primus, qui vivebat

S. Cyprianus:
Epist. 73. Ad
Jubajanum

S. Hieron.
tom. 2. In
Dialogo adver-
sus Luciferia-
nos

Catholice
Respondet

112 TRACTATUS III.

initio quinti sæculi, ex hoc loco actuum Apostolorum probat, quod Sacramentum Confirmationis non debet conferri nisi ab Episcopis.

Innoc. I. Epist. Ad Decentium.

Hæc autem, ait, Pontificibus solis deberi, ut vel consignent, vel Paracletum Spiritum tradant, non solum consuetudo Ecclesiastica demonstrat, verum & illa lectio Actuum Apostolorum qua asserit, Petrum & Joannem esse directos, qui jam baptizatis traderent Spiritum-sanctum. Nam Presbyteris Chrismate baptizatos ungere licet, non tamen frontem ex eodem oleo signare, quod solis debetur Episcopis, cum tradunt Spiritum Paracletum.

Tandem Erasmus in suis eruditis Commentariis in novum Testamentum explicans caput octavum Actuum Apostolorum ait: *Ceterum, ubi rumor jam pertulisset Ierosolymam ad Apostolos, qui ibi resederant, Samariam per Philippum amplexam esse sermonem Evangelicum, gentem crassam, nec omnino puram ab idololatria, vehementer gavisi, miserunt ad illos Apostolorum præcipuos, Petrum & Joannem, ut per hos comprobaretur & absolveretur quod per Philippum erat ceptum. Qui cum eo venissent, didicissentque, quod plurimi per Philippum essent baptizati, gratias egerunt Deo. Philippus autem quique cum illo erant, rogaverunt Apostolos pro illis, ut acciperent Spiritum-sanctum, ut qui per Baptismum jam essent à peccatis purgati, copiosius etiam Dei donum acciperent, quemadmodum acceperant illi, qui primi in cenaculo Spiritum-sanctum acceperant: nondum enim in quemquam illorum venerat, sed baptizati tantum erant in nomine Domini Iesu. Erat hæc potestas Diaconis delegata, sed impostio manuum per quam conferebatur Spiritus-*

De Sacramento Confirm. Cap. I. 113
sanctus, solis Apostolis & eorum Vicariis
servabatur.

CAPUT II.

De Materia, forma & Ministro
Confirmationis.

Quaest. I. QUANAM est materia Sacra-
menti Confirmationis?

Resp. In hoc Sacramento sicut & in aliis,
duplex distinguitur materia; proxima, & re-
mota: *Materia remota hujus Sacramenti*,
ut ait Divus Carolus, est *Chrisma*, quod ex
oleo & balsamo, solemniter Episcopi consecratio-
ne conficitur. S. Carol. A&C
p. 4. De Sa-
cram. Confir.

Rationem affert Divus Thomas cum dicit:
*Chrisma est conveniens materia hujus Sacra-
menti. Sicut enim dictum est, in hoc Sacra-
mento datur plenitudo Spiritus-sancti ad ro-
bur spirituale, quod competit perfecta aetate;*
homo autem cum ad perfectam aetatem per-
venerit, incipit jam communicare actiones
suas ad alios; antea vero quasi singulariter
sibi ipsi vivit: gratia vero Spiritus-sancti in
oleo designatur, unde Christus dicitur esse
unctus oleo laetitia propter plenitudinem Spi-
ritus-sancti quam habuit; & ideo oleum com-
petit materia hujus Sacramenti. Admiscetur
autem balsamum propter fragrantiam odoris
qua redundat ad alios. Vnde Apostolus dicit
2. ad Corinth. cap. 2. Christi bonus odor su-
mus Deo, &c. Et licet multa alia sint odori-
fera, tamen praecipue accipitur balsamum,
propter hoc quod habet praecipuum odorem, &
quia etiam incorruptionem praestat. Vnde Ec-

D. Th. 3. p.
q. 71. art. 2.
in corp.

cl'i. 24. dicitur. Quasi balsamum non mixtum odor meus.

Materia proxima hujus Sacramenti est Unctio quam facit Episcopus cum Chrismate in modum Crucis super frontem Confirmandi, & impositio manuum.

Quest. 2. Quænam est forma Sacramenti Confirmationis?

Resp. Forma hujus Sacramenti consistit in verbis quæ profert Episcopus, cum applicat unctionem Chrismatis nempe, *Signo te signo Crucis, confirmo te Chrismate salutis, in nomine Patris, & Filii, & Spiritus-sancti.*

Advertendum tamen est, nos hîc loqui de materia & forma Confirmationis juxta communiter receptam Theologorum & Canonistarum sententiam; non tamen improbamus sententiam aliquorum Theologorum, qui asserunt, materiam & formam à nobis allatas esse tantùm accidentales, non verò essentielles huic Sacramento, cujus materia & forma essentielles apud ipsos, sunt impositio manuum Episcopi & oratio quæ additur huic manuum impositioni.

Quæ Doctrina videtur esse conformis Scripturæ sacræ & traditioni. Dicitur enim Act. 8. *Oraverunt pro ipsis ut acciperent Spiritum-sanctum: tunc imponebant manus super illos & accipiebant Spiritum-sanctum.*

Tertullianus libro de Baptismo cap. 8. ait. *Dehinc manus imponitur per benedictionem advocans & invitans Spiritum-sanctum.* S. Cyprianus Epist. 73. *Nunc quoque apud nos geritur, ut qui in Ecclesia baptizantur, Prepositis Ecclesiæ offerantur & per nostram orationem ac manuum impositionem Spiritum-sanctum consequantur.* S. Hieron. Dial. ad-

Pontificale
Rom.

De Sacramento Confirm. Cap. II. 115
versus Lucifer. S. Chrylost. in cap. 8. Act. &
in cap. 6. ad Hebr. S. August. 15. lib. de
Trinitate cap. 26. *Apostoli orabant, ut ve-*
niret Spiritus-sanctus in eos quibus manum
imponebant, quem morem in suis Præpositis
etiam nunc Ecclesia servat. Idem habet in
expositione Epist. ad Rom. lib. 3. de Baptismo
cap. 16. Et Tract. 6. in Joann.

Concilium Moguntinum anno 1549. cap.
17. *Ea verò, inquit, ut erant à Christo pro-*
missa, ipsis Apostolis in die Pentecostes exhi-
bita, & ab eisdem per manus impositionem in
alios transfundi cœpta, actus ipsorum satis
testantur; undè Ecclesia Catholica Spiritum-
sanctum per manus Episcoporum Fidelibus
tradendi normam accepit.

Concilium Narbonense anno 1609. *Sancto-*
rum Constitutionibus, inquit, constat nos in
Baptismo regenerari ad vitam, & post Baptis-
mus in hoc Sacramento (Confirmationis)
quo per impositionem manuum Episcopi Spiri-
us sanctus diffunditur in corda Fidelium, ro-
bur atque fortitudinem dari.

Quæst. 3. Benedictio Chrismatis facta ab
Episcopo, est-ne necessaria ad validitatem
Sacramenti Confirmationis? an requiritur
tantùm ad solemnitatem, uti est benedictio
aquæ in Sacramento Baptismi?

Resp. Benedictio Chrismatis ab Episcopo est
necessaria ad validitatem hujus Sacramenti,
quod quidem probatur autoritate Innocentii
III. relati in Canone: Presbyteris, inquit, Can. Presby-
Chrismate baptizatos ungere licet, sed quod teris. De Con-
ab Episcopo fuerit consecratum: non tamen secr. dist. 41
frontem ex eodem oleo signare, quod solis de-
betur Episcopis, cum tradunt spiritum Para-
cletum.

Cujus rationem affert Divus Thomas, cum

D. Tho. 3. p.
q. 72. art. 3.
in corp.

ait: Dicendum quòd tota Sacramentorum sanctificatio à Christo derivatur. Est autem considerandum quòd quibusdam Sacramentis habentibus materiam corpoream Christus est usus: scilicet Baptismo & etiam Eucharistia; & ideo ex ipso usu Christi materia horum Sacramentorum aptitudinem acceperunt ad perfectionem Sacramenti. Vnde Chrysostomus dicit, quòd nunquam aqua Baptismi purgare peccata credentium possent, nisi tactu Domini corporis sanctificata fuissent. Et similiter ipse Dominus accipiens panem, benedixit: similiter autem & Calicem ut habetur Matth. 26. & Luca 22. Et propter hoc non est de necessitate horum Sacramentorum, quòd materia prius benedicatur, quia sufficit benedictio Christi; si qua verò benedictio adhibeatur, pertinet ad solemnitatem Sacramenti, non autem ad necessitatem. Vnctionibus autem visibilibus Christus non est usus, ne fieret injuria invisibili unctio, qua est unctus praesens consortibus suis, Psal. 44. & ideo tam Chrisma, quàm oleum Sanctum infirmorum prius benedicuntur, quàm adhibeantur ad usum Sacramenti.

Quaest. 4. Quisnam est minister Sacramenti Confirmationis?

Resp. Solus Episcopus, ut habetur in Canon. Manús. De Consecr. dist. 5. none: Manús quoque impositionis Sacramentum magna veneratione tenendum est, quòd ab aliis perfici non potest nisi à summis Sacerdotibus; nec tempore Apostolorum ab aliis quàm ab ipsis Apostolis legitur aut scitur peractum esse, nec ab aliis quàm illis qui eorum tenent locum, unquam perfici potest, aut fieri debet. Nam si aliter praesumptum fuerit, irritum habeatur & vacuum, & inter Ecclesiastica nunquam reputabitur Sacramenta.

De Sacramento Confirm. Cap. II. 117

Reverà, ut dicitur Actuum Apostolorum cap. 8. Cùm audissent Apostoli qui erant Ierosolymis, quòd recepisset Samaria verbum Dei, miserunt ad eos Petrum & Joannem, qui cùm venissent; oraverunt pro ipsis, ut acciperent Spiritum-sanctum. Tunc imponebant manus super illos, & accipiebant Spiritum-sanctum. Episcopi autem sunt successores Apostolorum, non autem Sacerdotes.

Quaest. 5. Quare hoc Sacramentum à solis Episcopis conferri potest?

Resp. Ratio Divi Thomæ sumitur ex hujus Sacramenti dignitate. Dicendum, ait, quod D. Th. 3. p. q. 72. art. II. in corpore
in quolibet opere ultima consummatio suprema arti, aut virtuti reservatur; hoc autem Confirmationis Sacramentum est quasi ultima consummatio Sacramenti Baptismi: ita scilicet quòd per Baptismum edificatur homo in domum spiritualem; & conscribitur quasi quadam Spiritualis Epistola. Sed per Sacramentum Confirmationis quasi domus edificata in templum Spiritus-sancti, & quasi Epistola conscripta signatur signo Crucis; & ideo collatio hujus Sacramenti Episcopis reservatur qui obtinent summam potestatem in Ecclesia: Sicut & in primitiva Ecclesia, per impositionem manus Apostolorum, quorum vicem gerunt Episcopi, plenitudo Spiritus-sancti dabatur, ut habetur. Act. 8. Vnde Urbanus Papa dicit. Can. Omnes. De Consecr. dist. 5. Omnes Fideles per manus impositionem Episcoporum Spiritum-sanctum post Baptismum accipere debent, ut pleni Christiani inveniantur.

Quaest. 6. Potest-ne aliquando licere Presbyteris administrare Sacramentum Confirmationis?

Resp. Id speciali commissione summi Pon-

S. Greg. lib.
3. Epistola
26.

tificis fieri posse videtur, ut patet ex Divo Gregorio, qui scribens ad Januarium Episcopum ait: *Pervenit ad nos, quosdam scandalizatos fuisse, quod Presbyteros Chrismate tangere eos qui baptizati sunt prohibuimus. Et nos quidem secundum veterem usum nostra Ecclesia fecimus: sed si omnino hac de re aliqui contristantur, ubi Episcopi desunt, ut Presbyteri etiam in frontibus baptizatos Chrismate tangere debeant, concedimus.*

D. Th. q. 72.
art. 11. ad 1.

Hoc autem, ut ait Divus Thomas: Ex plenitudine potestatis concessit beatus Gregorius Papa, quod simplices Sacerdotes hoc Sacramentum conferrent.

Refertur etiam in Decreto Eugenii IV. in Concilio Florentino. *Per Apostolica sedis dispensationem ex rationabili & urgenti admodum causa, simplicem sacerdotem Chrismate per Episcopum confecto hoc Sacramentum Confirmationis aliquando administrasse.*

CAPUT III.

De Dispositionibus ad Confirmationem
& de ejus effectibus.

Quaest. 1. **Q**UID agendum est à Parochis, cum mandatum acceperunt ab Episcopo preparandi sibi subditos, ad Confirmationem suscipiendam?

S. Carolus
Act. p. 1. tit.
Quae perti-
nent ad Sa-
cram. Con-
firm.

Resp. Ex sancto Carolo: *Parochi, animarumve Curatores populum doceant, quanto religionis studio suscipiendum sit Confirmationis Sacramentum cujus ministrandi solus Episcopus ordinariam potestatem habet. Videant item, ne quis eorum qui sibi in curam traditi sunt, illud suscipere negligat. Quare pra-*

De Sacram. Confirm. Cap. III. 119

moneant, quod etiam in Concilio Vvormatiensis Canone sancitum est, ut quicumque intra Parochie sue fines habitant, neque confirmati adhuc sunt, illud omnes suscipiant qui etate sunt, quâ Episcopus eos duxerit esse debere qui ad hoc Sacramentum tunc accedant. Elaborent præterea iidem, ut qui adulta etate confirmandi sunt, primò de peccatis confiteantur; tunc etiam admoneant ut jejuni illud suscipiant cum manè ministratur.

Reliqua etiam diligenti cohortatione denuntient, quæ ad hoc Sacramentum rectè sanctèque suscipiendum pertinent.

Quæst. 2. Quænam sunt dispositiones necessariae ad validè suscipiendam Confirmationem?

Resp. Constat, Confirmationem non posse validè administrari, nisi baptizatis, ut enim ait Divus Thomas; Dicendum quòd character Confirmationis ex necessitate presupponit characterem Baptismalem: ita scilicet, quòd si aliquis non baptizatus confirmaretur, nihil reciperet; sed oporteret iteratò ipsum confirmari post Baptismum. Cujus ratio est, quia sic se habet Confirmatio ad Baptismum, sicut augmentum ad generationem. Manifestum est autem, quòd nullus potest promoveri in etatem perfectam, nisi primò fuerit natus, & similiter nisi primò aliquis fuerit baptizatus, non potest Sacramentum Confirmationis accipere.

D. Tho. 3. p.
q. 71. art. 6.
in corp.

Quæst. 3. Quam etate suscipiendum est hoc Sacramentum?

Resp. Ex Catechismo Romano: Illud observandum est, omnibus quidem post Baptismum Confirmationis Sacramentum posse administrari; sed minus tamen expedire hoc fieri antequam pueri rationis usum habuerint. Quare

Catechif.
Concil. Tri-
dent. p. 1.
De sacram.
Confirm. S.
15.

120 TRACTATUS III.

si duodecimus annus non expectandus videatur, usque ad septimum certè hoc Sacramentum differre maximè convenit.

Conc. Medio. Idem statuit sanctus Carolus. *Minori septennio Confirmationis Sacramentum nemini prabeatur.*

1. de his quæ pertinent ad Sacram. Confirm. adminif. *Quæst. 4.* Licet-ne unquam administrare hoc Sacramentum pueris ante septennium?

Conc. Mediol. 5. tit. *Resp.* Ut ait Divus Carolus: *Si Episcopus ob aliquam causam justam, atque adeo necessariam, parvulo & infanti, qui non modò etatem septem annorum expleat, sed ne attingat quidem, ministrandum aliquando censuerit, ne sit veritum. Iis verò minoribus natu atque adeo parvulis si quandoque ministrabitur, eorum parentes, vel qui curam gerunt, Parochus moneat, ut etate procedente eos de ea re certiores faciant, ne parentibus curatoribusque postea mortuis, ipsi aliquandò dubitent, an hoc Sacramentum, quod iterari nefas est, susceperint.*

Quæst. 5. *Quanam ex causa licet administrare hoc Sacramentum ante septennium?*

Resp. Licet cùm aliquis puer versatur in periculo mortis, ne decedat sine gratia Confirmationis, ut enim ait Hugo de sancto Victore

D. Tho. 3. p. q. 72. art. 8. ad 4. *relatus à Divo Thoma: Omnino periculosum esset, si ab hac vita sine Confirmatione migrare contingeret: non quia damnaretur, nisi forè propter contemptum; sed quia detrimentum perfectionis pateretur. Vnde etiam pueri confirmati decedentes majorem gloriam consequuntur, sicut & hic majorem obtinent gratiam.*

Glossa. De Consecr. dist. 5. verbo, In Confirmatione, *Hoc autem consonat Glossæ in Canone, Vt jejuni; Numquid minorem habebit gloriam parvulus non Confirmatus? videtur quòd sic, quia in Confirmatione datur augmentum gratia.*

Quæst. 6.

De Sacram. Confirm. Cap. III. 121

Quaest. 6. Requiritur ne status gratiae ad suscipiendum Sacramentum Confirmationis, hoc est, ad recipiendam gratiam cum caractere?

Resp. Est absolutè necessarium, ut enim ait sanctus Antoninus. *Advertendum quòd si quis renuntiasset juri suo alicujus dignitatis, Confirmatio nihil vel modicum sibi valeret, nisi sibi jus redderetur: sic in proposito, qui renuntiat gratia Baptismali, quod fit per mortale commissum, postea accedens ad Confirmationem cum eo, non confirmaretur in gratia, nec augetur sibi gratia: imò mortaliter peccaret, & magis debilitaretur in anima, quamvis characterem reciperet indelebilem; & hoc nisi restitueretur sibi prius gratia amissa, quod non fit nisi per poenitentiam.*

S. Ant. 3. p.
tit. 14. c. 3.
§. 1.

Quaest. 7. Quænam sunt aliæ dispositiones necessariae ad recipiendum fructuosè hoc Sacramentum?

Resp. Illas dilucidè explicat Divus Carolus his verbis; *Illud verò Parochus maximè hortabitur, ut huic Sacramento cum Spiritus-sancti gratia uberrimè conferatur, ad eam consequendam se jejuniis, eleemosynâ, qui per facultates possunt, aliisque pietatis officiis & operibus parent; atque in primis frequentiori & ardentiori religiosa orationis studio devotè sese exercent, exemplo sanctorum Apostolorum, qui dum expectarent Spiritum-sanctum perseverantes erant in oratione & jejunio. Sed efficiet saltem, ut pridie diei Confirmationis jejunent qui possunt.*

S. Carol. Aët.
p. 4. De præ-
paratione
ante ministr.
Sacram. Con-
firm.

Et ut ait Catechismus Concilii Tridentini. *Qui adulta jam ætate confirmandi sunt, siquidem hujus Sacramenti gratiam & dona consequi cupiant, eos non solum fidem & pietatem afferre, sed graviora etiam peccata*

Catech. Con-
cil. Trident.
p. 2. De Con-
firm. Sacram.
§. 4.

112 TRACTATUS III.

qua admiserunt, ex animo dolere oporteat. Qua in re elaborandum est, ut peccata etiam prius confiteantur, & Pastorum cohortatione ad jejunia & alia pietatis opera suscipienda incitentur.

Quaest. 8. Quinam sunt effectus hujus Sacramenti?

Resp. Tres sunt hujusmodi effectus: Primus communis aliis Sacramentis est, quod producit augmentum gratiae in suscipiente, modò cum debitis dispositionibus illud suscipiat: ut enim habetur in Canone. *Spiritus-sanctus in fonte Baptismi plenitudinem tribuit ad innocentiam: in Confirmatione augmentum praestat ad gratiam. In Baptismo regeneramur ad vitam, post Baptismum confirmamur ad pugnam. In Baptismo abluimur, post Baptismum roboramur.*

Can. Spiritus-sanctus. De Consecr. dist. 5.

Secundus effectus hujus Sacramenti peculiaris est, quòd perficit gratiam Baptismalem, & corroborat seu confirmat addendo vires spirituales ad tuendam interiùs fidem adversus omnes carnis tentationes, & exteriùs adversus inimicos fidei etiam cum periculo vitæ, ut videtur in Canone mox citato.

Tertius hujus Sacramenti effectus est, quòd imprimat in anima suscipientis characterem spiritualem, & indelebilem, ut definitum est in Concilio Tridentino, sess. 7. Can. 9. Quare, ut ait Gregorius II. relatus in Canone.

Can. De homine. De Consecr. dist. 5.

De homine qui à Pontifice confirmatus fuerit, denuò illi talis iteratio prohibenda est.

D. Th. 3. p. q. 72. art. 5. in corp.

In Confirmatione, ait Divus Thomas, accipit homo potestatem ad agendum ea qua pertinent ad pugnam spiritualem contra hostes fidei, sicut patet exemplo Apostolorum, qui antequam plenitudinem Spiritus-sancti acciperent, erant in cœnaculo perseverantes in

De Sacram. Confirm. Cap. IV. 123

oratione; postmodum verò egressi non vereban-
tur publice fidem fateri, etiam coram inimicis
fidei Christiana; & ideo manifestum est,
quod in Sacramento Confirmationis imprimi-
tur character.

C A P U T I V.

De Ceremoniis Sacramenti Confirma-
tionis.

Quest. I. **Q**UARE requiritur ut aliquis
teneat Confirmandum, ipsum-
que sistat Episcopo?

Resp. Ex Divo Thoma. Dicendum quòd,
sicut dictum est, hoc Sacramentum exhibetur
homini ad robur pugnae spiritualis. Sicut au-
tem aliquis de novo natus indiget instructione
in iis quae pertinent ad conversationem vita,
secundum illud Hebr. 12. Patres quidem car-
nis nostrae habuimus eruditores, & revereba-
mur eos; ita illi qui assumuntur ad pugnam,
indigent eruditoribus à quibus instruuntur de
his quae pertinent ad modum certaminis: &
ideo in bellis materialibus constituuntur Duces
& Centuriones per quos alii gubernentur. Et
propter hoc etiam ille qui accipit hoc Sacra-
mentum, ab alio tenetur, quasi per alium in
pugna spirituali erudiendus: similiter quia
per hoc Sacramentum confertur homini per-
fectio spiritualis aetatis, sicut dictum est; ideo
ille qui ad hoc Sacramentum accedit, suspen-
datur, quasi spiritualiter imbecillis & puer.

Hic autem nota, quod qui non est baptiza-
tus, vel non Confirmatus, non debet esse sus-
ceptor in Sacramento Confirmationis; quia
tenens aliquem ad Confirmationem, tenet

124 TRACTATUS III.

eum tanquam infirmum, & adhuc imbecillem; hoc autem fieri non potest à non Confirmato, cum sit ipse etiam imbecillis, & infirmus. Quare non confirmatus non potest esse patrinus in Sacramento Confirmationis.

Quæst. 2. Contrahitur-ne aliqua affinitas in Sacramento Confirmationis, sicut in Baptismo?

Resp. Ut ait Bonifacius Papa relatus in *Can. Nedum. De Cognat. spirituali in 6.* none, omninò contrahitur; sic enim ait. *Ex Confirmatione quoque, seu frontis Chrismatione, spiritualis cognatio eisdem modis contrahitur, matrimonia similiter impediens contrahenda, & dirimens post contracta.*

Conc. Trid. sess. 24. De Ref. Matr. cap 2. Et Concilium Tridentinum ait; *Ea quoque cognatio qua ex Confirmatione contrahitur, Confirmantem & Confirmatum, illiusque Patrem & Matrem ac tenentem non egrediatur.*

Quæst. 3. Quid significat alapa quam Episcopus leviter, infligit Confirmato?

Resp. Episcopus, inquit sanctus Carolus, *5. Carol. Act. p. 4. De Sacram. Confirm.* eum leviter in maxilla cadit, quem Chrismate confirmat, ut sciat homo Christianus, se jam militem esse, cujus pugna & victoria eluceat in patiendis injuriis, non in illis inferendis; deinde se in Christiana militia constitutum esse, in qua non hujus vita jucunditates & commoda querat, sed incommoda potius, atque adeo mala multa patienter ferat. Ac præterea intelligat officii sui esse, in acie stare, telaque unde veniant observare: ita ut, quamvis illis telorum ictibus corpus, honor, opesque ledantur, anima tamen nullo pacto offendatur.

Quæst. 4. Quare Episcopus Confirmatum signa Chrismate signo Crucis in fronte?

Resp. In Sacramento Confirmationis, ait

De Sacram. Confirm. Cap. IV. 125

Divus Thomas, homo accipit Spiritum-sanctum ad robur spiritualis pugna, ut fortiter etiam inter adversarios fidei Christi fidem confiteatur. Unde convenienter signatur Chrismate signo crucis in fronte, propter duo. Primum quidem, quia insignitur signo Crucis, quod quidem habet esse evidens & manifestum: inter omnia autem loca corporis humani, maxime frons manifesta est, qua quasi nunquam obtegatur: & ideo linitur Confirmatus Chrismate in fronte, ut in manifesto demonstret se esse Christianum; sicut & Apostoli post acceptum Spiritum-sanctum se manifestaverunt, qui prius in caenaculo latebant. Secundum quia aliquis impeditur à libera confessione nominis Christi propter duo, scilicet propter timorem & propter verecundiam: utriusque autem horum signum maxime manifestatur in fronte, propter duo scilicet, propter propinquitatem imaginationis, & propter hoc, quod a Spiritu à corde directe ad frontem ascendunt, unde verecundati erubescunt, timentes autem pallefcunt. Et ideo in fronte signatur Chrismate, ut neque propter timorem, neque propter erubescenciam nomen Christi confiteri pratermittat.

Quest. 5. Quare Episcopus pacem dat Confirmato?

Resp. Ex sancto Carolo; Parochus postremò s. Carol. Act. pacem Confirmatis dari ostendit, ut intelligant se gratia plenitudinem, & pacem qua exuperat omnem sensum consecutos esse.

D. Th. 3. p.
q. 72. art. 9.
in corp.

p. 4. De Sa-
cram. Confirm.

